

Історія парку Софіївка в Умані

Дендрологічний парк "Софіївка" в Умані (Черкаська область) – одне з найкрасивіших місць в Україні. Численні ставки, фонтани, водоспади, скульптури, екзотичні дерева, тихі алеї...

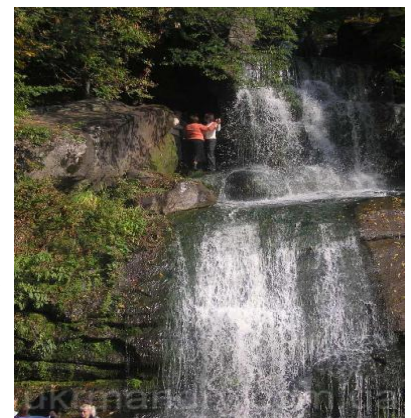
Дружина графа Потоцького, Софія, гостювала у графині Гелени Радзивілл, де її до глибини душі зачарував парк "Аркадія", створений у маєтку Радзивіллів.

Вражена красою парку, а особливо безліччю екзотичних рослин, Софія у захваті розповіла про це в листі до Станіслава Потоцького. І він створив для неї райський куточок на диких землях на окраїні Умані.

Автором топографічного й архітектурного проекту й керівником будівництва було призначено польського військового інженера Людвіга Метцеля. Це був один з найталановитіших людей свого часу, що все життя займався військовою інженерією. Але Софіївка – найзнаменитіший його витвір. На його могилі у Варшаві написані слова "Тут спочиває прах будівничого Софіївки". Безпосереднє ж втілення проекту в життя лягло на плечі простих уманських майстрів.

Місцевість, незважаючи на свою "дикість", була дуже придатною для створення романтичного місця відпочинку: вона буяла ярами, кристальними джерелами, скупченнями кам'яних брил. Поруч протікала річечка Багно, що одержала незабаром більш "шляхетну" назву Кам'янка.

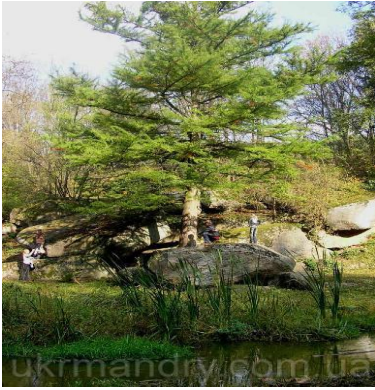

З 1796 по 1802 рік йшли роботи зі створення парку: копали ставки й підземну річку, споруджували водоспади й фонтани, прокладали алеї, переносили кам'яні брили, зводили архітектурні споруди. Також у парку були висаджені екзотичні рослини з усього світу.

Так сталося, що все заплановане не вдалося реалізувати, тому що граф Потоцький раптом помер 14 березня 1805 року. Але те, що було створено кріпаками Уманщини під керівництвом Метцеля, одержало визнання як шедевр садово-паркового мистецтва.

Після смерті Станіслава Потоцького управління маєтком перейшло до рук його старшого сина Юрія Фелікса. У Петербургу він оформив передачу своїй мачусі Софії права розпоряджатися частиною маєтку, яка належала їй і її дітям. Після смерті Софії Потоцької 12 листопада 1822 року парк перейшов до її сина

Олександра. Олександр уже встиг до того побувати на Кавказі й одержати звання полковника. Він жив у Тульчині, Одесі, Умані. Софіївка була при ньому в чудовому стані.

З 1919 року парк стали називати Садам ІІІ Інтернаціоналу, а у 1929 році парк був оголошений державним заповідником.

Особливої уваги заслуговують гідротехнічні спорудження. Метцель, як військовий інженер, дуже серйозно поставився до розробки цієї частини парку. Тому в парку дуже багато різних водойм, водоспадів і фонтанів. Це знаменитий фонтан "Змія", підземна ріка

Ахеронт.

У верхній частині парку найбільша увага відвідувачів прикута до великого водоймища з островом у центрі. Це Верхній став, або як його назвав поет С.

Трембецький – Чаруюче море.

Важко уявити, яких титанічних зусиль було докладено задля того, щоб дика місцевість перетворилася в казковий парк. Шедевр, що з'явився більше двохсот років тому, чарує нас і сьогодні, і є вічним пам'ятником найпрекраснішому почуттю – коханню.